

Ja a la venda

Es troba a: [Inici](#) > [Llibres en Català](#) > [Estimats Reis Mags, 35 jocs i joguines per recordar](#)

Estimats Reis Mags
Ròmul Brotons

Ja a la venda aquest entranyable llibre que repassa el naixement i història del 35 jocs i joguines més conegudes dels últims cent anys a casa nostra. Apart, el llibre explica gran quantitat d'anècdotes relacionades amb les persones i empreses que les feren possibles.

Escrit per Ròmul Brotons, aquest llibre ha estat publicat en Català aquest mateix 2010 per l'editorial barcelonesa Albertí Editors.

El llibre consta de 168 pàgines en un format de 150x235 mm., acompanyant el text un total de 183 il·lustracions i fotografies. Està imprès en blanc i negre amb les cobertes a tot color.

Preu per exemplar: 15 Euros
IVA Inclòs

Comprar

Més informació

Estimats Reis Mags

35 jocs i joguines per recordar

Escrit per Ròmul Brotons i publicat per Albertí Editor, el llibre "Estimats Reis Mags" es un entranyable passeig per la història de 35 jocs i joguines. Apart, de forma indirecta també està dedicat a les vivències de les persones que feren possibles aquests jocs i joguines, així com curioses anècdotes relacionades amb aquest món.

Tal i com expressa el seu propi autor, existeixen poques coses tan evocadores com la carta als Reis Mags, convertint-se en un autèntic inventari d'il·lusions dels nens i nenes que les escriuen. Si d'adults tinguéssim l'ocasió de rellegir les nostres pròpies cartes als reis, es probable que descobríssim aspectes de nosaltres mateixos que els anys han esborrat, així com també descobriríem de nou les il·lusions que reflectíem en aquelles llistes de joguets. Les joguines –continua Ròmul Brotons– formen part de la nostra vida i ens mostren el que volíem ésser de grans.

Sense cap mena de dubte la publicació d'aquest llibre es una excel·lent notícia, doncs actualment son pocs els llibres existents sobre aquesta temàtica.

Apart, el fet que estigui publicat íntegrament en Català transforma aquest text en un document encara més especial, del tot recomanable per a les persones amants dels jocs i joguines.

Entre les joguines que es citen en aquest llibre podem trobar jocs de construcció tan estimats en aquesta web com Exin Castillos, Lego o Meccano, apart que també s'explica l'origen de les nines Barbie i Nancy.

Els jocs de taula també tenen un espai destacat en les pàgines d'aquest llibre, recordant aquest grans productes com els Juegos Reunidos de Geyper, el Monopoly o Trivial Pursuit sense oblidar-se dels jocs d'ingeni com el cub de Rubik i les caixes de "Magia Borràs".

L'Scalextric es d'aquells jocs que tampoc pot faltar en un repàs com aquest, doncs és una de les joguines més destacades dels últims cent anys, així com l'autor tampoc s'ha oblidat de figures d'acció com Madelman o Playmobil, aquestes últimes transformades avui en dia en autèntiques icones a nivell mundial i que afortunadament continuen fabricant-se.

Altres joguines àmpliament conegudes per varies generacions que apareixen en "Estimats Reis Mags" son el Cine Nic, les caixes de la Señorita Pepis o el Milloncete d'Airgam.

Evidentment també es fa referència a jocs i joguines genèriques com els cavallets de cartró, el io-io, bicicletes, cases de nines, patins de rodes, ossets de peluix i un llarg etcètera.

Com pot comprovar la persona que llegeix aquestes línies, tot això fa que el llibre "Estimats Reis Mags" es tracti d'un treball del tot excepcional

El llibre consta de 168 pàgines en un format de 150x235 mm., acompanyant el text un total de 183 il·lustracions i fotografies. Està imprès en blanc i negre amb les cobertes a tot color. El preu per

No voldríem acabar aquest article sobre el llibre “Apreciats Reis Mags” sense inserir una petita mostra d’aquest llibre. En concret es tracta d’un fragment del capítol dedicat al Futbolín, on l’autor ens explica la vida gairebé de pel·lícula del creador d’aquest joc.

Agraïm especialment a Ròmul Brotons i a l’editorial Albertí Editor el seu permís per a publicar-lo. Si es desitja més informació sobre el llibre, la web de la seva editorial es: <http://www.albertieditor.cat>

El futbolí

(Text extret del llibre “Estimats Reis Mags” de Ròmul Brotons)

Alejandro Campos Ramírez era un jove anarquista compromès amb la defensa de Madrid, davant del setge imposat per l’exèrcit franquista sublevat el 18 de juliol d’aquell mateix any.

Tenia 17 anys, treballava de paleta, escrivia poesia i havia adoptat com a pseudònim el nom de la seva vila natal, Finisterre, situada a l’extrem occidental de Galícia, prop de La Corunya. Seria conegut, doncs, per Alejandro Finisterre o a vegades també per la seva versió gallega, Alexandre de Fisterra. Era un noi especialment actiu en el vessant cultural, col·laborava a la revista Paso a la juventud i havia organitzat el primer recital del poeta León Felipe durant la Guerra Civil. El mes de novembre d’aquell any, però, Finisterre era a casa quan estigué a punt de morir sota les bombes franquistes. Greument ferit i sepultat pels enderrocs, pogué ser rescatat pels serveis de socors, per ser evacuat posteriorment a València. Des d’allà fou traslladat a la Colònia Puig, un antic centre de vacances proper a Montserrat, convertit per la Generalitat republicana en un centre de recuperació de víctimes civils, especialment ancians i nens.

Finisterre s’anà recuperant de les ferides i el seu caràcter inquiet el dugué a organitzar una escola per als interns infantils, d’acord amb els mètodes pedagògics promoguts per Ferrer i Guàrdia, fins i tot amb classes d’esperanto. S’adonà, però, que allò que feia més feliços els nens era jugar al futbol, una activitat d’aire lliure que esdevenia impossible quan feia mal temps i que, a més, era inaccessible als que patien ferides o mutilacions.

Ell mateix es veia impossibilitat de practicar el seu esport preferit, ja que a conseqüència de les lesions havia quedat coix, i pensà que si existia el tennis de taula, també podia haver una versió similar de futbol. Finisterre desplegà tota la seva inventiva i, amb la col·laboració d’un fuster basc també refugiat, Francisco Javier Altuna, creà un joc de futbol de taula, amb petits jugadors de fusta fixats en barres d’acer que comprà a Barcelona.

Havia inventat el futbolí, un aparell lúdic que obtingué un èxit immediat entre la colònia infantil. Joan Busquets, líder de la CNT de Monistrol (Bages), animà Finisterre a patentar l’invent, cosa que féu a Barcelona a principis de 1937. Val a dir que ja existien precedents de jocs de futbol de taula, entre els quals el desenvolupat per l’anglès Harold Searler Thorton, que el 1923 obtingué la patent d’un joc de futbol d’interior, amb els jugadors fets d’un sol bloc, mentre els de Finisterre tenien les dues cames separades, circumstància que proporciona una dinàmica de joc molt diferent.

Cap al final de la guerra, Finisterre, com tants altres republicans, travessà la frontera de França per evitar la repressió franquista. En el sarró portava només dos llibres, una llauna de sardines i la patent del futbolí, el seu bé més preuat, però deu dies de pluges intenses van acabar per malmetre el document, que es perdé per sempre. Caldria anar a buscar-lo a l’Arxiu de Salamanca, comentaria molts anys després amb ironia.

El 1948, passada la Segona Guerra Mundial, Finisterre era a París quan sabé que Magí Muntaner, un company del POUM a qui havia conegut a l’hospital, havia patentat el futbolí a Perpinyà. Muntaner havia intentat comunicar-li-ho, però no ho aconseguí i després morí mentre era al maquis. Finisterre reivindicà la seva autoria davant de l’empresa francesa Marée, que els comercialitzava amb gran èxit, de la qual obtingué prou diners per anar-se’n a l’Equador, on fundà la revista 0°, 0’, 0”.

Fou en la presentació d’aquesta publicació on conegué l’ambaixador de Guatemala, que el convencé de fabricar futbolins al seu país. S’hi instal·là el 1952 i començà la producció, amb uns

exemplars de qualitat extraordinària, amb barres d'acer suec i taules de caoba finament treballades per indígenes.

Finisterre freqüentava el Centro Republicano Español de Guatemala, on tingué ocasió de jugar un bon nombre de partides amb Ernesto Che Guevara, a qui conegué gràcies a l'amistat que unia la seva germana i la companya del Che.

L'aventura guatemalteca s'acabà també amb un cop d'estat, protagonitzat pel general Castillo Armas. Per la seva coneguda militància, a més de la competència que feia al monopoli estatal de màquines escurabutxaques, les noves autoritats obligaren Finisterre a pujar a un avió rumb a Madrid, on l'esperava la policia franquista. Per evitar-ho, amenaçà de fer explotar l'avió amb una bomba simulada, feta amb sabó i embolicada amb paper de plata. Aquest fet el convertí, com a ell mateix li agradava de recordar, en el primer segrestador aeri de la història. Finisterre tingué l'ocasió d'introduir el seu invent als Estats Units, però ho rebutjà perquè l'obligava a arribar a acords amb la màfia, que controlava el negoci del joc.

El 1956 s'instal•là a Mèxic, però no pogué retenir els drets del seu joc, que acabà piratejat per diversos fabricants. Fou aleshores quan decidí dedicar-se a l'edició de llibres d'art i poesia d'autors espanyols exiliats, activitat que el portà a retrobar-se amb León Felipe. El 1975, en retornar a l'Estat espanyol, Finisterre descobrí atònit que pràcticament a cada bar, a cada centre recreatiu, a les presons, a les parròquies i a les casernes hi havia un futbolí, convertit en el joc de postguerra per excel•lència. La configuració, però, havia canviat. Fabricats principalment a València, els jugadors de fusta i la pilota de suro inicials —que proporcionaven un joc suau i silencios— s'havien convertit en jugadors de ferro i bola de marmolina, fins a esdevenir una activitat dura i sorollosa, basada més en la potència que en l'habilitat. Eren, segons les seves pròpies paraules, jugadors fosos amb un metall que havia segat la vida de més d'un espanyol; tenien alguna cosa de soldadet de plom que colpejaven aquelles boles compactes com bales de canó.